

Вчити вчитися

Хто з нас себе вже вміє вчити?
Та так, щоб день і ніч, й завжди?
І в тім нічого не згубити,
І щоб в тім в нас було нужди.

В життях всіх в нас - земних й надземних,
І точно так й у всіх світах,
Ми б в сад квітучий рідну землю
Давно б перетворили, й крах

Вже не затьмарених пільмою,
А в світлі мудрих, Божих знань,
Хто вчити вчитись, й сам з собою
Хоче й готовий, й без вагань,

Буде в тих всіх, хто вчити вчитись
Вже хоче, й може себе й сам,
Для того день і ніч трудитись
В життях у всіх і тут, і там,

Почне й все більш сам себе вчити,
Тим й допомога ж буде йти,
Хто Бога й Космос весь любити
Й все людство, з ним лиш хто дійти

Той, що в них буде, весь й віддати,
Для того й треба ж себе вчить.
В тім Шамбала нам Батько й Мати,
Лиш з нею й Вченням її жить -

І нам з тим в Божу вже дорогу
Є шанс отримать право йти,
В нім й з ним у тім й всю Агні Йогу,

Все більше й більше, вчитись й вчитись,
І вміння в тім щоб в нас росло -
Як нам в собі ж тому навчитись,
Щоб в тім хотілось би й моглось?

Вже б не загрожував ні в чому
Ні нам, та й ні планеті всій.
В пільмі й в невігластві - лиш в тому
В нас злочин й біди. Путь до дій,

То ті всі - на путі до Бога,
Й весь Космос в себе впустить їх.
З тим для нас всіх дав Агні Йогу
Сам Бог, а з нею й в ній успіх

Хто хоче й зможе, і воліє -
Ті й Вчителям помічники,
Ми всі не дуже ще те вмієм.
Але всі ті, хто залюбки

Хотів би, і волів у всьому
До кращого життя для всіх,
Ті наодинці й в гуртовому
Вже вчать себе, щоб всім успіх

Є все! Хто хоче й зможе, й буде,
Той вчитись вже й себе навчив,
З тим всі потрібні Богу люди,
Бог сіяв їх, й дійшов до жнив,

Як вищу в нас мету, знайти.

Микола Іващенко, Київ, 11. 07. 2019 р.